

Về nguồn

Người trở về thặng hoa dòng sinh diệt,
Chuyến hành hương bỗng rất gót ngàn năm.
Ngón tay nào rung mãi phím đàn cầm,
Buông tự ngã theo hương trầm lắng tuyết.

Người trở về cuộc dấn thân toàn triệt,
Sỏi đá reo dưới từng bước huyền môn.
Người quay về quỳ bên gối Thế Tôn,
Nên cung bậc cũng vô ngôn từ đáy.

Đoàn người đi, dấu chân xưa lừng lẫy,
Gánh cân khôn nhưng nào thấy lao lung.
Bụi phai mờ rớt lại lý trung dung,
Giúp nhân loại vượt nghìn trùng số kiếp.

Lửa chân như thấp lên làm thông điệp,
Áo vàng xưa chuyển tiếp áo vàng nay.
Người trở về vóc năm tháng vào tay,
Sống tỉnh thức, phút giây này, hiện tại.

Viên Hương

Sám Hối

Lỡ đánh rơi thu vàng trong đáy mắt,
Gót hài ta lạnh ngắt mấy mùa đau.
Trang kinh nào nhòa nhạt nét hư hao,
Tâm lay lắt nát nhàu câu sinh tử.

Về đi thôi, đường vô lai vô khứ,
Nghĩa gì đâu những ngôn ngữ trầm luân.
Về đi thôi, áo lam mỏng che thân,
Gom hơi thở ghép đôi vẫn Tam bảo.

Ngày Phật đản

Một bài ca muôn đời tôi vẫn đợi,
Hát đi em, mùa đã tới đây rồi !!!
Phật đản sinh, ngày toàn thiện lên ngôi,
Em có thấy hương môi mình ngan ngát ?

Đất chuyển rung, mùi phương reo nhã nhạc,
Từ Phụ về vì an lạc thế gian.
Có bao giờ em cảm được hân hoan,
Tung vỡ ngực dâng tràn cơn địa chấn!!! ???